

[Merethe Due Jensen]

boligen og ejerboligen. Det er to vidt forskellige typer, og der er behov for dem begge. Nogle borgere foretrækker lejeboligen, det er økonomisk overskueligt, der er ikke så mange vedligeholdelsesforpligtelser og ingen have at holde. Og så er der ejerboligen; den skal være til rådighed for de borgere, som er parat til at tage en økonomisk risiko, der har lyst til at male, feje fortov og plukke persille i haven for den sags skyld.

De almennyttige boligselskaber har til formål at fremskaffe billige boliger. De skal ikke spekulere i overtagelse af ejerboliger og derved tage en risiko, som kan komme lejere i selskabet til skade. Hvad med det underskud, som ejeren havde på ejendommen? Hvem skal betale det, når boligselskabet overtager ejendommen?

Vi ser også med en vis bekymring på vedligeholdelsen af f.eks. parcelhuse, som ejes og udlejes af et boligselskab. Som lejer har man ikke den samme motivation til vedligeholdelse af hus og have, som en ejer har. Parcelhuse, som udlejes, kan let forfalde.

Vi er fuldt ud klar over de problemer, der er på ejerboligmarkedet for tiden, men vi mener, at der igen er grund til optimisme. Den netop fremlagte boligpakke vil sætte gang i hushandelen på ny, og derfor afviser vi SF's forslag.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er i den glædelige situation, at jeg vel må takke både boligministeren og regeringspartierne for en temmelig positiv modtagelse af forslaget her.

Jeg forstår, at den del af forslaget, der handler om pensionskassernes muligheder, afviser man fra regeringens side. Men jeg forstår også på boligministerens udtalelser og på de udtalelser, der i øvrigt er faldet, at man i princippet ser meget positivt på mulighederne for, at almennyttige selskaber kan overtage ejerboliger, enten hvis de står tomme, eller hvis der er en ejer, som gerne vil blive siddende som lejer, hvis familien kan blive boende i det pågældende hus.

Efter vores opfattelse er det et stærkt argument for den løsning, vi lægger frem her, at forslaget faktisk har positive konsekvenser for de offentlige finanser, som vi også skriver i bemærkningerne til forslaget, for den offentlige støtte, der ydes til ejerboliger gennem skattesy-

stemet, er mindst lige så stor som den, der ydes til almennyttige boliger. Dertil kommer så de sparede socialudgifter, der vil være, hvis vi kan forhindre en række tvangsauktioner og andre sociale problemer, som følger af, at folk ikke kan slippe af med deres huse, at der står tomme boliger osv. osv.

Jeg synes, der er grund til at kvittere for indlægget fra Det Radikale Venstres ordfører, hvor man rejser konkrete indvendinger og spørger: Skal kredsen af dem, der kan gøre det her, kun bestå af de almennyttige selskaber? Jeg mener, at problemet er så stort, at vi burde kunne finde ud af, at der også er plads til andre. Vi har blot med den organisationsform, som eksisterer i den almennyttige sektor – ikke mindst i de boligselskaber, der er organiseret som andelsboligforeninger – set det som en rimelig mulighed for at løse disse problemer.

Det er indlysende, som nogle har været inde på, at man ikke kan købe alverdens spredt beliggende parcelhuse ude på landet. Men der findes betydelige parcelhuskvarterer rundt omkring, hvor man ville kunne købe en række parcelhuse, der ligger ganske tæt, og hvor man uden store meromkostninger og vanskeligheder ville kunne sørge for en fornuftig vedligeholdelse af bygningerne og af de omliggende arealer. Jeg tror faktisk, at man, hvis man ser på de omkostninger, der er ved vedligeholdelse og ved at holde de omliggende arealer i orden, med fordel kunne anvende folk, der kan cirkulere i et system og sørge for, at disse ting er i orden, frem for alle de mange enkeltudgifter, som ofte ligger i det her.

Jeg tror også, at sådan en model – ud over, at den uomstrideligt vil kunne løse nogle af problemerne for de nuværende parcelhusejere, der er truet af tvangsauktion, eller som har måttet lade deres hus stå tomt, mens de er flyttet et andet sted hen – vil kunne tilføre den almennyttige boligsektor noget kvalitet. Jeg tror også, at den vil tilføre nogle ældre parcelhuskvarterer noget kvalitet, fordi et samarbejde, en koordination over gamle grænser og ligusterhække og lign. kunne have en positiv virkning.

Jeg vil slutte af med at sige, at jeg har forstået på debatten her, at der er muligheder i den model, vi har lagt frem. Og jeg ser frem til en diskussion og et arbejde i Folketingets Boligudvalg, hvor vi også som noget centralt ind-